

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2008/105/EY,

annettu 16 päivänä joulukuuta 2008,

ympäristölaatuormeista vesipolitiikan alalla, neuvoston direktiivien 82/176/ETY, 83/513/ETY, 84/156/ETY, 84/491/ETY ja 86/280/ETY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon (1),

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä (2),

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Pintavesien kemiallinen pilaantuminen on uhka vesiympäristölle ja se voi aiheuttaa muun muassa akuuttia ja kroonista myrkyllisyyttä vesielioille, kertymistä ekosysteemiin, ja luontotyyppien ja biologisen monimuotoisuuden häviämistä sekä uhkan ihmisten terveydelle. Ensisijaisesti olisi selvitettävä pilaantumisen syyt, ja päästöihin olisi puututtava niiden lähteellä sekä taloudelliselta että ympäristön kannalta mahdollisimman tehokkaasti.
- (2) Perustamissopimuksen 174 artiklan 2 kohdan toisen virkkeen mukaisesti yhteisön ympäristöpolitiikka perustuu ennalta varautumisen periaatteeseen sekä periaatteisiin, joiden mukaan on toteutettava ennalta ehkäiseviä toimenpiteitä, ympäristövahingot on korjattava ensisijaisesti niiden lähteellä ja aiheuttajan on vastattava kustannuksista.
- (3) Perustamissopimuksen 174 artiklan 3 kohdan mukaisesti yhteisön on otettava ympäristöpolitiikkaansa valmistellessaan huomioon käytettävissä olevat tieteelliset ja tekniset

tiedot, yhteisön eri alueiden ympäristöolosuhteet, yhteisön taloudellinen ja sosiaalinen kehitys kokonaisuutena ja yhteisön eri alueiden tasapainoinen kehitys sekä toimien toteuttamisesta tai toteuttamatta jättämisestä mahdollisesti aiheutuvat hyödyt ja kustannukset.

- (4) Kuudennesta ympäristöä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta 22 päivänä heinäkuuta 2002 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1600/2002/EY (3) mukaan ympäristö ja terveys sekä elämänlaatu kuuluvat toimintaohjelman ensisijaisiin ympäristötoimiin, ja toimintaohjelmassa korostetaan erityisesti tarvetta säätää tarkempaa lainsäädäntöä vesipolitiikan alalla.
- (5) Yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annetussa direktiivissä 2000/60/EY (4) säädetään strategiasta vesien pilaantumisen ehkäisemiseksi ja edellytetään erityisiä pilaantumisen hallinnan lisätoimenpiteitä ja ympäristölaatuormien asettamista. Tässä direktiivissä asetetaan ympäristölaatuormit direktiivin 2000/60/EY säännösten ja tavoitteiden mukaisesti.
- (6) Direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan ja erityisesti sen 1 kohdan a alakohdan mukaisesti jäsenvaltioiden olisi pantava täytäntöön mainitun direktiivin 16 artiklan 1 ja 8 kohdan mukaiset tarvittavat toimenpiteet, tavoitteena vähentää asteittain prioriteettiaineista aiheutuvaa pilaantumista sekä lopettaa kerralla tai vaiheittain vaarallisten prioriteettiaineiden päästöt ja häviöt.
- (7) Vuoden 2000 jälkeen on annettu useita yhteisön säädöksiä, joissa säädetään direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan mukaisista päästöjen hallintatoimista yksittäisten prioriteettiaineiden osalta. Lisäksi monet ympäristönsuojelutoimenpiteet kuuluvat muiden voimassa olevien yhteisön säädösten soveltamisalaan. Sen vuoksi olisi pantava ensisijaisesti täytäntöön voimassa olevat säädökset ja tarkistettava niitä sen sijaan, että säädetään uusista hallintatoimista.

(1) EUVL C 97, 28.4.2007, s. 3.

(2) Euroopan parlamentin lausunto, annettu 22. toukokuuta 2007 (EUVL C 102 E, 24.4.2008, s. 90), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 20. joulukuuta 2007 (EUVL C 71 E, 18.3.2008, s. 1) ja Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 17. kesäkuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Neuvoston päätös, tehty 20. lokakuuta 2008.

(3) EYVL L 242, 10.9.2002, s. 1.

(4) EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

- (8) Direktiivin 2000/60/EY 16 artiklassa tarkoitettujen piste- ja hajakuormituslähteistä peräisin olevien prioriteettiaineiden päästöjen hallinnan osalta olisi kustannustehokkuuden ja oikeasuhteisuuden kannalta suotavaa, että jäsenvaltiot muun voimassa olevan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanon lisäksi sisällyttävät tarvittaessa, direktiivin 2000/60/EY 10 artiklan mukaisesti, asianmukaisia hallintatoimia kullekin vesipiirille mainitun direktiivin 11 artiklan mukaisesti laadittaviin toimenpideohjelmiin.
- (9) Jäsenvaltioiden olisi parannettava tietämystä ja tietoja, joita on käytettävissä prioriteettiaineiden lähteistä ja pilaantumistavoista, jotta voidaan yksilöidä kohdennetut ja tehokkaat valvontavaihtoehdot. Jäsenvaltioiden olisi muun muassa seurattava sedimenttejä ja eliöstöä, tapauskohtaisesti ja tarpeeksi usein, niin että saadaan riittävästi tietoja sedimentteihin ja/tai eliöstöön yleensä kertyviä aineita koskevaa luotettavaa pitkän aikavälin muutossuuntien analyysiä varten. Seurannan, mukaan lukien sedimenttien ja eliöstön seurannan, tulokset olisi asetettava saataville siltä osin kuin vesipolitiikan alan prioriteettiaineiden luettelon vahvistamisesta 20 päivänä marraskuuta 2001 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 2455/2001/EY⁽¹⁾ 3 artiklassa niin edellytetään, saatavilla, jotta niitä voidaan käyttää direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 4 ja 8 kohdan mukaisissa tulevilla komission ehdotuksissa.
- (10) Päätöksessä N:o 2455/2001/EY vahvistetaan ensimmäinen prioriteettiaineiden luettelo, joka sisältää 33 ainetta tai aineryhmää, joiden katsotaan ensisijaisesti edellyttävän toimia yhteisön tasolla. Tietyt näistä prioriteettiaineista on määritelty vaarallisiksi prioriteettiaineiksi, joiden osalta jäsenvaltioiden olisi pantava täytäntöön tarvittavat toimenpiteet, tavoitteena niiden päästöjen ja häviöiden lopettaminen kerralla tai vaiheittain. Luonnossa tai luonnollisissa prosesseissa esiintyvien aineiden kaikista mahdollisista lähteistä peräisin olevien päästöjen ja häviöiden lopettaminen kerralla tai vaiheittain on mahdotonta. Eräät aineet ovat olleet arvioitavina, ja ne olisi luokiteltava. Komission olisi jatkettava prioriteettiaineiden luettelon tarkistamista direktiivin 2000/60/EY 16 artiklassa säädetyn aikataulun mukaisesti ja asetettava aineet tärkeysjärjestykseen toimia varten sovituin perustein, jotka osoittavat vesiympäristölle tai vesiympäristön välityksellä aiheutuvan riskin, ja tehtävä tarvittavat ehdotukset.
- (11) Yhteisön edun kannalta ja pintavesien suojelua koskevan sääntelyn tehostamiseksi on tarkoituksenmukaista asettaa prioriteettiaineiksi luokiteltuja pilaavia aineita koskevat ympäristölaatu normit yhteisön tasolla ja jättää muita pilaavia aineita koskevien määräysten antaminen tarvittaessa jäsenvaltioiden tehtäväksi kansallisella tasolla, sanottuun kuitenkin rajoittamatta asiaa koskevien yhteisön sääntöjen soveltamista. Prioriteettiaineiden luetteloon ei kuitenkaan sisälly kahdeksaa pilaavaa ainetta, jotka kuuluvat direktiivin 76/464/EY liitteen luetteloon I sisältyvien tiettyjen vaarallisten aineiden päästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista 12 päivänä kesäkuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/280/EY⁽²⁾ soveltamisalaa ja jotka muodostavat osan niiden aineiden ryhmästä, joiden osalta jäsenvaltioiden olisi toteutettava toimenpiteitä, tavoitteena hyvän kemiallisen tilan saavuttaminen vuoteen 2015 mennessä, jollei direktiivin 2000/60/EY 2 ja 4 artiklasta muuta johdu. Näille pilaaville aineille asetetut yhteiset normit ovat kuitenkin osoittautuneet hyödyllisiksi, ja sen vuoksi niitä koskeva sääntely on syytä säilyttää yhteisön tasolla.
- (12) Tämän vuoksi tämänhetkisistä ympäristön laatutavoitteita koskevista säännöksistä, jotka sisältyvät kloorialkalektrolyysiteollisuuden elohopeapäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista 22 päivänä maaliskuuta 1982 annettuun neuvoston direktiiviin 82/176/EY⁽³⁾, kadmiumpäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista 26 päivänä syyskuuta 1983 annettuun neuvoston direktiiviin 83/513/EY⁽⁴⁾, muiden alojen kuin kloorialkalektrolyysiteollisuuden elohopeapäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista 8 päivänä maaliskuuta 1984 annettuun neuvoston direktiiviin 84/156/EY⁽⁵⁾, heksakloorisykloheksaanipäästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista 9 päivänä lokakuuta 1984 annettuun neuvoston direktiiviin 84/491/EY⁽⁶⁾ sekä direktiiviin 86/280/EY, tulee tarpeettomia ja ne olisi kumottava.
- (13) Kemiallisella pilaantumisella voi olla sekä lyhyen että pitkän aikavälin vaikutuksia vesiympäristöön, ja sen vuoksi ympäristölaatu normien määrittämisen perusteena olisi käytettävä sekä akuutteja että kroonisia vaikutuksia koskevia tietoja. Sen varmistamiseksi, että vesiympäristöä ja ihmisten terveyttä suojellaan riittävästi, vuosikeskiarvoina ilmaistut ympäristölaatu normit olisi määritettävä sellaiselle tasolle, joka suojelee pitkäaikaiselta altistumiselta, sekä lyhytaikaiselta altistumiselta suojelemiseksi olisi määritettävä sallitut enimmäispitoisuudet.
- (14) Direktiivin 2000/60/EY liitteessä V olevassa 1.3.4 kohdassa olevien sääntöjen mukaisesti jäsenvaltiot voivat, kun ne seuraavat ympäristölaatu normien täyttymistä, sallittuna enimmäispitoisuutena ilmaistut normit mukaan luettuina, ottaa käyttöön tilastollisia menetelmiä, kuten prosenttipisteisiin perustuvan laskentamenetelmän virheellisten havaintojen (erittäin suuret poikkeamat keskiarvosta) ja väärin lukemien käsittelyä varten riittävän luotettavuuden ja täsmällisyyden tason varmistamiseksi. Jotta seuranta olisi vertailukelpoista jäsenvaltioiden välillä, on tarkoituksenmukaista säätää kyseisiä tilastollisia menetelmiä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä komitean nettelyllä.

⁽²⁾ EYVL L 181, 4.7.1986, s. 16.

⁽³⁾ EYVL L 81, 27.3.1982, s. 29.

⁽⁴⁾ EYVL L 291, 24.10.1983, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 74, 17.3.1984, s. 49.

⁽⁶⁾ EYVL L 274, 17.10.1984, s. 11.

⁽¹⁾ EYVL L 331, 15.12.2001, s. 1.

- (15) Ympäristölaatu normien arvot olisi tässä vaiheessa useimpien aineiden osalta määritettävä yhteisön tasolla ainoastaan pintavesille. Heksaklooribentseenin, heksaklooributadienin ja elohopean osalta ei kuitenkaan ole mahdollista varmistaa suojelua välillisiltä vaikutuksilta ja sekundaariselta myrkytykseltä sillä, että yhteisön tasolla asetetaan ainoastaan pintavesien ympäristölaatu normit. Tämän vuoksi on tarkoituksenmukaista vahvistaa eliöstöä koskevat ympäristölaatu normit yhteisön tasolla näiden kolmen aineen osalta. Jotta jäsenvaltioille jää liikkumavaraa toimia oman seurantastrategiansa mukaisesti, jäsenvaltioiden olisi voitava joko suorittaa seuranta kyseisten ympäristölaatu normien osalta ja soveltaa niitä eliöstöön tai vahvistaa tiukemmat pintavesien ympäristölaatu normit, joilla saavutetaan sama suojelun taso.
- (16) Lisäksi jäsenvaltioiden olisi voitava määrittää ympäristölaatu normit sedimentille ja/tai eliöstölle kansallisella tasolla ja soveltaa kyseisiä ympäristölaatu normeja tämän direktiivin liitteessä I olevien vettä koskevien ympäristölaatu normien sijaan. Kyseiset ympäristölaatu normit olisi laadittava avoimella menettelyllä, johon kuuluvat komissiolle ja muille jäsenvaltioille annettavat ilmoitukset, jotta varmistetaan yhteisön tasolla määritettyä vettä koskevia ympäristölaatu normeja vastaava suojelun taso. Komission olisi laadittava yhteenveto näistä ilmoituksista direktiivin 2000/60/EY täytäntöönpanoa koskeviin kertomuksiinsa. Sedimentit ja eliöstö ovat edelleen merkittäviä matriiseja seurattaessa tiettyjä aineita, joita saattaa kertyä merkittävässä määrin. Jäsenvaltioiden olisi ihmisten toimien ja pitkäaikaisia vaikutuksia ja suuntauksia arvioidakseen toteutettava toimenpiteitä direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan mukaisesti, jotta varmistettaisiin, että pilaantumisen tämänhetkiset tasot eliöstössä ja sedimenteissä eivät nouse.
- (17) Direktiivin 2000/60/EY 13 artiklan ja liitteessä VII olevan A osan 5 kohdan mukaisesti poikkeusten soveltamisesta mainitun direktiivin 4 artiklan 4, 5 ja 6 kohdan mukaisen vesistöjen prioriteettiaineiden ympäristölaatu normeihin olisi aina mainittava vesipiirin hoitosuunnitelmissa, ottaen huomioon sen 4 artiklan 8 ja 9 kohdan. Edellyttäen, että noudatetaan direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan vaatimuksia, mukaan lukien poikkeuksille asetetut ehdot, voidaan harjoittaa prioriteettiaineiden päästöjä ja häviöitä aiheuttavaa toimintaa, kuten laivaliikennettä ja ruopasta.
- (18) Jäsenvaltioiden on noudatettava ihmisten käyttöön tarkoitettun veden laadusta 3 päivänä marraskuuta 1998 annettua neuvoston direktiiviä 98/83/EY⁽¹⁾ ja hoidettava juomaveden ottoon käytettäviä pintavesiä direktiivin 2000/60/EY 7 artiklan mukaisesti. Tämä direktiivi olisi sen vuoksi pantava täytäntöön rajoittamatta tiukempia normeja edellyttäviä vaatimuksia.
- (19) Päästöjen pistelähteiden läheisyydessä päästöissä olevat pilaavien aineiden pitoisuudet ovat yleensä korkeampia kuin pitoisuudet ympäröivässä vedessä. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden olisi voitava hyödyntää sekoittumisvyöhykkeitä siinä määrin kuin tämä ei estä sitä, että muu osa pintavesimuodostumasta on asianmukaisten ympäristölaatu normien mukainen. Sekoittumisvyöhykkeiden laajuus olisi rajattava päästölähteiden läheisyyteen ja sen olisi oltava oikeasuhteinen. Direktiivin 2000/60/EY 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti jäsenvaltioiden olisi tarvittaessa varmistettava, että vaatimukset direktiivin 4 kohdassa vahvistettujen ympäristötavoitteiden saavuttamiseksi sovitetaan yhteen koko vesipiirissä, mukaan lukien sekoittumisvyöhykkeiden nimeäminen valtioiden rajat ylittävissä vesistöissä.
- (20) On tarpeen tarkistaa, noudatetaanko niitä tavoitteita, joiden mukaan aineiden päästöt on lopetettava kerralla tai vaiheittain tai päästöjä on vähennettävä, kuten direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, sekä tehdä avoimesti arvio näiden velvoitteiden noudattamisesta erityisesti ihmisten toimista aiheutuvien merkittävien päästöjen ja häviöiden osalta. Aikataulu päästöjen ja häviöiden lopettamiselle kerralla tai vaiheittain taikka niiden vähentämiseksi voidaan laatia ainoastaan niitä koskevan selvityksen yhteydessä. Myös direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan 4–7 kohdan soveltamisen arvioinnin olisi oltava mahdollista. Lisäksi tarvitaan asianmukainen väline aineiden luonnostaan tai luonnon prosessien tuloksena tapahtuvien häviöiden määrän määrittämiseksi; näissä tapauksissa on mahdotonta lopettaa kerralla tai vaiheittain aineiden pääsy ympäristöön kaikista mahdollisista lähteistä. Näiden tarpeiden huomioon ottamiseksi kunkin jäsenvaltion olisi laadittava selvitys päästöistä ja häviöistä kunkin alueellaan sijaitsevan vesipiirin tai vesipiirin osan osalta.
- (21) Työn päällekkäisyyden välttämiseksi kyseisiä selvityksiä laadittaessa ja selvitysten ja muiden pintavesien suojelun alalla käytettävien välineiden yhdenmukaisuuden varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi käytettävä direktiivin 2000/60/EY ja epäpuhtauksien päästöjä ja siirtoja koskevan eurooppalaisen rekisterin perustamisesta 18 päivänä tammikuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 166/2006⁽²⁾ mukaisesti kerätyjä tietoja.
- (22) Yhdenmukaisen pintavesien suojelun varmistamiseksi jäsenvaltioiden, joilla on yhteisiä pintavesimuodostelmia, olisi sovittava yhteen seurantatoimensa ja tarvittaessa selvitysten laatiminen.

⁽¹⁾ EYVL L 330, 5.12.1998, s. 32.

⁽²⁾ EUVL L 33, 4.2.2006, s. 1.

- (23) Jotta jäsenvaltioiden tarpeet voitaisiin ottaa huomioon paremmin, jäsenvaltioiden olisi voitava valita sopiva vuoden pituinen viitejakso selvityksen perustietojen mittamiseksi. Olisi kuitenkin otettava huomioon se, että torjunta-aineiden käytöstä aiheutuvat häviöt voivat vaihdella huomattavasti vuodesta toiseen, koska aineiden käyttömäärät voivat olla erilaisia esimerkiksi erilaisten ilmastolosuhteiden vuoksi. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden olisi voitava valita kolmen vuoden viitejakso kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY⁽¹⁾ soveltamisalaan kuuluvien tiettyjen aineiden osalta.
- (24) Selvityksen optimoimiseksi on tarkoituksenmukaista asettaa määräaika, johon mennessä komissio varmistaa, että päästöt ja häviöt lähestyvät direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan tavoitteita, jollei mainitun direktiivin 4 artiklan 4 ja 5 kohdasta muuta johdu.
- (25) Olisi kehitettävä teknisiä suuntaviivoja, jotta voidaan yhdenmukaistaa päästöjä ja häviöitä koskevien selvitysten laatimisessa jäsenvaltioissa käytettäviä menetelmiä, mukaan lukien sedimentteihin kertyneiden saasteiden aiheuttamien häviöiden osalta.
- (26) Useat jäsenvaltiot kärsivät sellaisesta pilaantumisesta, jonka lähde on niiden lainkäyttövallan ulkopuolella. Sen vuoksi on tarkoituksenmukaista täsmentää, että jäsenvaltion ei katsota rikkovan tämän direktiivin mukaisia velvoitteitaan, jos ympäristölaatu normit ylittyvät valtioiden rajat ylittävän pilaantumisen seurauksena, edellyttäen, että tietyt edellytykset täyttyvät ja että jäsenvaltio on tarvittaessa käyttänyt hyväkseen direktiivin 2000/60/EY asiaan liittyviä säännöksiä.
- (27) Komission olisi tarkasteltava tarvetta muuttaa voimassa olevia säädöksiä ja tarvetta toteuttaa yhteisön laajuisia lisätoimia, kuten päästövalvontaa, jäsenvaltioiden direktiivin 2000/60/EY 15 artiklan mukaisesti tekemien selvitysten perusteella ja tehtävä tarvittavat asiaan liittyvät ehdotukset. Komission olisi tiedotettava tämän tarkastelun päätelmistä Euroopan parlamentille ja neuvostolle direktiivin 2000/60/EY 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti laadittavassa kertomuksessa. Tehdessään ehdotuksia päästöjenhallintatoimiksi direktiivin 2000/60/EY 10 artiklan mukaisesti komission olisi otettava huomioon nykyiset päästöjenhallintavaatimukset, kuten ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 15 päivänä tammikuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/1/EY⁽²⁾ vaatimukset sekä pilaantumisen vähentämisteknologian viimeaikainen kehittyminen.
- (28) Perusteet hitaasti hajoavien, eliöstöön kertyvien ja myrkyllisten aineiden sekä direktiivissä 2000/60/EY tarkoitettujen muiden aineiden, jotka antavat aiheita huoleen, erityisesti erittäin hitaasti hajoavien ja eliöstöön erittäin paljon kertyvien aineiden, yksilöimiselle sisältyvät riskinarviointia koskevaan tekniseen ohjeasiakirjaan, jolla tuetaan neuvoston direktiivin 67/548/ETY mukaisesti ilmoitettujen aineiden ihmisille ja ympäristölle aiheuttamien vaarojen arviointiperiaatteiden vahvistamisesta 20 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission direktiivin 93/67/ETY⁽³⁾, biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY⁽⁴⁾ ja kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH) sekä Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta 18 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006⁽⁵⁾ täytäntöönpanoa. Yhteisön säädösten yhdenmukaisuuden varmistamiseksi olisi sovellettava ainoastaan näitä perusteita aineisiin, joita tarkastellaan päätöksen N:o 2455/2001/EY mukaisesti, ja direktiivin 2000/60/EY liite X olisi korvattava vastaavasti.
- (29) Direktiivin 2000/60/EY liitteessä IX luetelluissa direktiiveissä säädetyt velvoitteet sisältyvät jo direktiiveihin 2008/1/EY ja 2000/60/EY, ja ainakin sama suojelun taso turvataan, jos ympäristölaatu normit säilytetään tai niitä tarkistetaan. Jotta varmistetaan yhdenmukainen lähestymistapa pintavesien kemialliseen pilaantumiseen sekä yksinkertaistetaan ja selvennetään voimassa olevaa yhteisön lainsäädäntöä kyseisellä alalla, on tarpeen kumota direktiivin 2000/60/EY nojalla 22 päivästä joulukuuta 2012 alkaen direktiivit 82/176/ETY, 83/513/ETY, 84/156/ETY, 84/491/ETY ja 86/280/ETY.
- (30) Direktiivissä 2000/60/EY tarkoitettut suositukset, erityisesti myrkyllisyyttä, ympäristömyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevän tiedekomitean suositukset, on otettu huomioon.
- (31) Paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimieliinten välisen sopimuksen⁽⁶⁾ 34 kohdan mukaisesti jäsenvaltioita kannustetaan laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan direktiivin ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista koskevien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne.

⁽²⁾ EUVL L 24, 29.1.2008, s. 8.

⁽³⁾ EYVL L 227, 8.9.1993, s. 9.

⁽⁴⁾ EYVL L 123, 24.4.1998, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1. Oikaisu EUVL L 136, 29.5.2007, s. 3.

⁽⁶⁾ EUVL C 321, 31.12.2003, s. 1.

⁽¹⁾ EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1.

- (32) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, eli pintaveden hyvää kemiallista tilaa asettamalla ympäristölaatuunormeja prioriteettiaineita ja tiettyjä muita pilaavia aineita varten, vaan se voidaan pintavesien saman suojelun tason säilyttämiseksi kaikkialla yhteisössä saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (33) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti.
- (34) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta muuttaa tämän direktiivin liitteessä I olevan B osan 3 kohtaa. Koska kyseinen toimenpide on laajakantoinen ja sen tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia tai täydentää sitä lisäämällä siihen uusia muita kuin keskeisiä osia, se on hyväksyttävä päätöksen N:o 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä asetetaan prioriteettiaineiden ja tiettyjen muiden pilaavien aineiden ympäristölaatuunormit direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan mukaisesti, tavoitteena pintaveden hyvän kemiallisen tilan saavuttaminen mainitun direktiivin 4 artiklan säännösten ja tavoitteiden mukaisesti.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä sovelletaan direktiivissä 2000/60/EY säädettyjä määritelmiä.

3 artikla

Ympäristölaatuunormit

1. Tämän direktiivin 1 artiklan ja direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden on sovellettava tämän di-

rektiivin liitteessä I olevassa A osassa vahvistettuja ympäristölaatuunormeja pintavesimuodostumiin.

Jäsenvaltioiden on sovellettava ympäristölaatuunormeja pintavesimuodostumiin liitteessä I olevassa B osassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää soveltaa sedimenttejä ja/tai eliöstöjä koskevia ympäristölaatuunormeja tiettyihin pintavesijaotteluryhmiin liitteessä I olevassa A osassa säädettyjen ympäristölaatuunormien sijaan. Tätä vaihtoehtoa soveltavien jäsenvaltioiden on

a) sovellettava elohopeaan ja elohopeayhdisteisiin ympäristölaatuunormia 20 µg/kg ja/tai heksaklooribentseeniin ympäristölaatuunormia 10 µg/kg ja/tai heksaklooributadieeniin ympäristölaatuunormia 55 µg/kg kudosta (tuorepainoa) kohti, valiten kaloista, nilviäisistä, äyriäisistä ja muista eliöistä sopivimman indikaattorin;

b) vahvistettava ja sovellettava erikseen määriteltyihin aineisiin sedimenttiä ja/tai eliöstöä koskevia ympäristölaatuunormeja, jotka ovat muita kuin a alakohdassa mainitut ympäristölaatuunormit. Tällaisten ympäristölaatuunormien on tarjottava vähintään samantasoinen suoja kuin liitteessä I olevassa A osassa säädetty vettä koskevat ympäristölaatuunormit;

c) määritettävä a ja b alakohdassa mainittujen aineiden osalta seurantatiheys eliöstössä ja/tai sedimentissä. Seuranta toteutetaan kuitenkin vähintään kerran vuodessa, jollei muu aikaväli ole teknisen tietämyksen ja asiantuntija-arvioiden johdosta perusteltu; ja

d) ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille direktiivin 2000/60/EY 21 artiklassa tarkoitetun komitean välityksellä kyseessä olevat aineet, joille on vahvistettu ympäristölaatuunormit b alakohdan mukaisesti, syyt ja perusteet kyseisen menettelytavan käytölle, vahvistetut vaihtoehtoiset ympäristölaatuunormit ja niiden määrittelyssä käytetyt tiedot ja menetelmät, pintavesijaotteluryhmät, joihin niitä sovellettaisiin sekä suunniteltu seurantatiheys ja sen perustelut.

Komissio liittää edellä d alakohdassa ja liitteessä I olevan A osan 9 alaviitteessä tarkoitetuista ilmoituksista laaditun yhteenvedon direktiivin 2000/60/EY 18 artiklan mukaisesti julkaistuihin ker-
tomuksiin.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

3. Jäsenvaltioiden on järjestettävä direktiivin 2000/60/EY 8 artiklan mukaisesti suoritettavan veden tilan seurannan perusteella niiden liitteessä I olevassa A osassa lueteltujen prioriteettiaineiden pitoisuuksien pitkäaikaisten muutossuuntien analysointi, joita yleensä kerääntyy sedimenttiin ja/tai eliöstöön (kiinnittäen erityistä huomiota aineisiin nro 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28 ja 30). Jollei direktiivin 2000/60/EY 4 artiklasta muuta johdu, jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä, joiden tavoitteena on varmistaa, että tällaiset pitoisuudet sedimentissä ja/tai asiaankuuluvassa eliöstössä eivät nouse merkittävästi.

Jäsenvaltioiden on määritettävä seurantatiheys sedimentissä ja/tai eliöstössä niin, että saadaan riittävästi tietoja luotettavaa pitkän aikavälin analyysiä varten. Seuranta olisi ohjeellisesti toteutettava kolmen vuoden välein, jollei muu aikaväli ole teknisen tietämyksen ja asiantuntija-arvioiden johdosta perusteltu.

4. Komissio tarkastelee teknistä ja tieteellistä kehitystä, mukaan luettuina direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen riskinarviointien päätelmät ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 119 artiklan mukaisesti julkisesti saataville saatetut tiedot aineiden rekisteröinnistä, ja ehdottaa tarvittaessa tämän direktiivin liitteessä I olevassa A osassa säädettyjen ympäristölaatu normien tarkistamista EY:n perustamis-sopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ja direktiivin 2000/60/EY 16 artiklan 4 kohdassa säädetyn aikataulun mukaisesti.

5. Tämän direktiivin liitteessä I olevan B osan 3 kohtaa voidaan muuttaa tämän direktiivin 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4 artikla

Sekoittumisvyöhykkeet

1. Jäsenvaltiot voivat nimetä päästölähteiden läheisyydessä sijaitsevia sekoittumisvyöhykkeitä. Yhden tai useamman liitteessä I olevassa A osassa luetellun aineen pitoisuudet voivat ylittää kyseisiä aineita koskevat ympäristölaatu normit tällaisilla sekoittumisvyöhykkeillä sikäli kun ne eivät vaikuta siihen, että muu osa pintavesimuodostumasta on kyseisten normien mukainen.

2. Jäsenvaltioiden, jotka nimeävät sekoittumisvyöhykkeitä, on sisällytettävä direktiivin 2000/60/EY 13 artiklan mukaisesti laadittuihin vesipiirien hoitosuunnitelmiin kuvaus:

a) tällaisten vyöhykkeiden määrittämiseen sovelletuista lähestymistavoista ja menetelmistä sekä

b) sekoittumisvyöhykkeen laajuuden rajoittamiseksi toteutetuista toimituksista, kuten direktiivin 2000/60/EY 11 artiklan 3 kohdan k alakohdan mukaiset toimet tai direktiivissä 2008/1/EY tarkoitettu lupien uudelleen tarkastelu tai direktiivin 2000/60/EY 11 artiklan 3 kohdan g alakohdassa tarkoitettu ennalta tapahtuva sääntely.

3. Sekoittumisvyöhykkeitä nimeävien jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällaisten vyöhykkeiden laajuus:

a) rajataan päästölähteiden läheisyyteen;

b) on oikeassa suhteessa päästölähteen kohdalla esiintyvien pilaavien aineiden pitoisuuksiin ja pilaavien aineiden päästöjä koskeviin edellytyksiin, jotka sisältyvät direktiivin 2000/60/EY 11 artiklan 3 kohdan g alakohdassa ja muussa asiaan liittyvässä yhteisön lainsäädännössä tarkoitettuun ennalta tapahtuvaan sääntelyyn, kuten ennalta annettaviin lupiin, sovellettavan parhaan käytettävissä olevan tekniikan ja direktiivin 2000/60/EY 10 artiklan mukaisesti, erityisesti sen jälkeen, kun nämä ennalta tapahtuvat sääntelyt on arvioitu uudelleen.

4. Tekniset suuntaviivat sekoittumisvyöhykkeiden määrittämiseksi annetaan tämän direktiivin 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

5 artikla

Selvitys päästöistä ja häviöistä

1. Jäsenvaltioiden on direktiivin 2000/60/EY 5 ja 8 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 166/2006 mukaisesti kerättyjen tietojen ja muiden saatavilla olevien tietojen perusteella laadittava selvitys sekä mahdollisuuksien mukaan kartat kaikkien tämän direktiivin liitteessä I olevassa A osassa lueteltujen prioriteettiaineiden ja pilaavien aineiden päästöistä ja häviöistä kunkin alueellaan sijaitsevan vesipiirin tai vesipiirin osan osalta, mukaan luettuna niiden pitoisuudet sedimenteissä ja eliöstössä.

2. Viitejakso pilaavien aineiden arvioiduille arvoille, jotka merkitään 1 kohdassa tarkoitettuihin selvityksiin, on yksi vuosi vuosina 2008–2010.

Direktiivin 91/414/ETY soveltamisalaa kuuluvien prioriteettiaineiden tai pilaavien aineiden osalta arvot voidaan kuitenkin laskea vuosien 2008, 2009 ja 2010 keskiarvoina.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti laaditut selvitykset, mukaan luettuina niitä koskevat viitejaksot, komissiolle direktiivin 2000/60/EY 15 artiklan 1 kohdassa säädettyjen raportointivaatimusten mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on ajantasaistettava selvityksensä direktiivin 2000/60/EY 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen analyysien tarkistusten yhteydessä.

Viitejakso arvojen määrittämiselle ajantasaistetuissa selvityksissä on kyseisen analyysin päätökseen saattamista edeltävä vuosi. Direktiivin 91/414/ETY soveltamisalaan kuuluvien prioriteettiaineiden tai pilaavien aineiden osalta arvot voidaan kuitenkin laskea keskiarvoina kolmelta vuodelta, jotka edeltävät analyysin saattamista päätökseen.

Jäsenvaltioiden on julkaistava ajantasaistetut selvitykset direktiivin 2000/60/EY 13 artiklan 7 kohdan mukaisesti ajantasaistetuissa vesipiirin hoitosuunnitelmissaan.

5. Komission on varmistettava viimeistään vuonna 2018, että selvityksessä mainittujen päästöjen ja häviöiden osalta edetään kohti direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan iv alakohdassa säädettyjen vähentämis- tai lopettamistavoitteiden täyttämistä, ellei mainitun direktiivin 4 artiklan 4 ja 5 kohdasta muuta johdu.

6. Tekniset suuntaviivat selvitysten laatimiseksi annetaan tämän direktiivin 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen.

6 artikla

Valtioiden rajat ylittävä vesien pilaantuminen

1. Jäsenvaltio ei riko tämän direktiivin mukaisia velvoitteitaan ympäristölaatu normien ylittymisen seurauksena, jos se voi osoittaa, että

- a) ylittyminen johtui pilaavien aineiden lähteestä, joka oli sen kansallisen lainkäyttövallan ulkopuolella;
- b) se ei tällaisen valtioiden rajat ylittävän pilaantumisen vuoksi voinut toteuttaa tehokkaita toimenpiteitä asiaa koskevien ympäristölaatu normien täyttämiseksi; ja
- c) se oli soveltanut direktiivin 2000/60/EY 3 artiklassa säädettyjä yhteensovittamisjärjestelyjä ja käyttänyt tarpeen mukaan hyväkseen kyseisen direktiivin 4 artiklan 4, 5 ja 6 kohdan säännöksiä sellaisten vesimuodostumien osalta, joissa esiintyy valtioiden rajat ylittävää pilaantumista.

2. Jäsenvaltioiden on käytettävä direktiivin 2000/60/EY 12 artiklassa säädettyä järjestelyä tarvittavien tietojen toimittamiseksi komissiolle tämän artiklan 1 kohdassa mainituissa tilanteissa ja toimitettava yhteenveto rajat ylittävän pilaantumisen osalta to-

teutetuista toimenpiteistä asiaa koskevassa vesipiirin hoitosuunnitelmassa direktiivin 2000/60/EY 15 artiklan 1 kohdassa säädettyjen raportointivaatimusten mukaisesti.

7 artikla

Kertomukset ja tarkistaminen

1. Komissio tarkastelee tarvetta muuttaa voimassa olevia säädöksiä ja tarvetta toteuttaa erityisiä yhteisön laajuisia lisätoimia, kuten päästöjen hallintaa, käyttämällä arviointiperustanaan jäsenvaltioiden selvityksiä, mukaan luettuina direktiivin 2000/60/EY 12 artiklan mukaiset selvitykset ja erityisesti ne, joissa tarkastellaan myös valtioiden rajat ylittävää vesien pilaantumista.

2. Komissio tiedottaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle direktiivin 2000/60/EY 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti laadittavassa kertomuksessa:

- a) tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tarkastelun päätelmistä;
- b) toteutetuista toimista tämän direktiivin 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimettyjen sekoittumisvyöhykkeiden laajuuden rajoittamiseksi;
- c) 5 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen varmistamisen tuloksista;
- d) yhteisön ulkopuolelta peräisin olevia pilaavia aineita koskevasta tilanteesta.

Komissio liittää tarvittaessa kertomukseen asiaankuuluvia ehdotuksia.

8 artikla

Direktiivin 2000/60/EY liitteen X tarkistaminen

Tarkistettaessa direktiivin 2000/60/EY liitettä X siten kuin mainitun direktiivin 16 artiklan 4 kohdassa säädetään komissio tarkastelee muun muassa aineita, jotka on lueteltu tämän direktiivin liitteessä III niiden yksilöimiseksi mahdollisesti prioriteettiaineiksi tai vaarallisiksi prioriteettiaineiksi. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tarkistuksen tuloksista viimeistään 13 päivänä tammikuuta 2011. Komissio liittää tarvittaessa kertomukseen asiaankuuluvia ehdotuksia, erityisesti ehdotuksia uusien prioriteettiaineiden tai vaarallisten prioriteettiaineiden määrittämiseksi tai tiettyjen prioriteettiaineiden määrittämiseksi vaarallisiksi prioriteettiaineiksi ja vastaavien ympäristölaatu normien asettamiseksi tarvittaessa pintavedelle, sedimenteille tai eliöstölle.

9 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivin 2008/60/EY 21 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa säädetyksi määräajaksi vahvistetaan kolme kuukautta.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

10 artikla

Direktiivin 2000/60/EY muuttaminen

Korvataan direktiivin 2000/60/EY liite X tämän direktiivin liitteen II mukaisesti.

11 artikla

Direktiivien 82/176/ETY, 83/513/ETY, 84/156/ETY, 84/491/ETY ja 86/280/ETY muuttaminen

1. Poistetaan liite II direktiiveistä 82/176/ETY, 83/513/ETY, 84/156/ETY ja 84/491/ETY.

2. Poistetaan otsikko B direktiivin 86/280/ETY liitteessä II olevista I–XI osasta.

12 artikla

Direktiivien 82/176/ETY, 83/513/ETY, 84/156/ETY, 84/491/ETY ja 86/280/ETY kumoaminen

1. Kumotaan direktiivit 82/176/ETY, 83/513/ETY, 84/156/ETY, 84/491/ETY ja 86/280/ETY 22 päivästä joulukuuta 2012.

2. Ennen 22 päivää joulukuuta 2012 jäsenvaltiot voivat harjoittaa seuranta- ja raportointia direktiivin 2000/60/EY 5, 8 ja 15 artiklan mukaisesti sen sijaan, että ne noudattaisivat tämän osalta tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja direktiivejä.

13 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 13 päivänä heinäkuuta 2010.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitusta kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

14 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

15 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 16 päivänä joulukuuta 2008.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

B. LE MAIRE

LIITE I

PRIORITEETTI-AINEIDEN JA TIETTYJEN MUIDEN PILAAVIEN AINEIDEN YMPÄRISTÖNLAATUNORMIT

A OSA: YMPÄRISTÖNLAATUNORMIT (EQS)

AA: vuosikeskiarvo

MAC: sallittu enimmäispitoisuus

Yksikkö: [µg/l].

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
N:o	Aineen nimi	CAS-numero ⁽¹⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Sisämaan pintavedet ⁽³⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Muut pintavedet	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Sisämaan pintavedet ⁽³⁾	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Muut pintavedet
(1)	alakloori	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7
(2)	antraseeni	120-12-7	0,1	0,1	0,4	0,4
(3)	atrasiini	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0
(4)	bentseeni	71-43-2	10	8	50	50
(5)	bromatut difenyyli-eetterit ⁽⁵⁾	32534-81-9	0,0005	0,0002	ei sovelleta	ei sovelleta
(6)	kadmium ja kadmium-yhdisteet (veden kovuus-luokasta riippuen) ⁽⁶⁾	7440-43-9	≤ 0,08 (luokka 1) 0,08 (luokka 2) 0,09 (luokka 3) 0,15 (luokka 4) 0,25 (luokka 5)	0,2	≤ 0,45 (luokka 1) 0,45 (luokka 2) 0,6 (luokka 3) 0,9 (luokka 4) 1,5 (luokka 5)	≤ 0,45 (luokka 1) 0,45 (luokka 2) 0,6 (luokka 3) 0,9 (luokka 4) 1,5 (luokka 5)
(6a)	Hiilitetra-kloridi ⁽⁷⁾	56-23-5	12	12	ei sovelleta	ei sovelleta
(7)	C10-13-kloorialkaanit	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4
(8)	klorfenvinfossi	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3
(9)	klorpyrifossi (klorpyrifossi-etyyli)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1
(9a)	syklodieeni-torjunta-aineet: aldriini ⁽⁷⁾ dieltriini ⁽⁷⁾ endriini ⁽⁷⁾ isodriini ⁽⁷⁾	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	Σ = 0,01	Σ = 0,005	ei sovelleta	ei sovelleta
(9b)	kokonais- DDT ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾ para-para-DDT ⁽⁷⁾	ei sovelleta 50-29-3	0,025 0,01	0,025 0,01	ei sovelleta ei sovelleta	ei sovelleta ei sovelleta
(10)	1,2-dikloori-etaani	107-06-2	10	10	ei sovelleta	ei sovelleta
(11)	dikloorimetaani	75-09-2	20	20	ei sovelleta	ei sovelleta
(12)	di(2-etyyliheksyyli) ftalaatti (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	ei sovelleta	ei sovelleta
(13)	diuroni	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8
(14)	endosulfaani	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004
(15)	fluoranteeni	206-44-0	0,1	0,1	1	1
(16)	heksakloori-bentseeni	118-74-1	0,01 ⁽⁹⁾	0,01 ⁽⁹⁾	0,05	0,05
(17)	heksakloori-butadieeni	87-68-3	0,1 ⁽⁹⁾	0,1 ⁽⁹⁾	0,6	0,6
(18)	heksakloori-sykloheksaani	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
N:o	Aineen nimi	CAS-numero ⁽¹⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Sisämaan pintavedet ⁽³⁾	AA-EQS ⁽²⁾ Muut pintavedet	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Sisämaan pintavedet ⁽³⁾	MAC-EQS ⁽⁴⁾ Muut pintavedet
(19)	isoproturoni	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0
(20)	lyijy ja lyijy-yhdisteet	7439-92-1	7,2	7,2	ei sovelleta	ei sovelleta
(21)	elohopea ja elohopea-yhdisteet	7439-97-6	0,05 ⁽⁹⁾	0,05 ⁽⁹⁾	0,07	0,07
(22)	naftaleeni	91-20-3	2,4	1,2	ei sovelleta	ei sovelleta
(23)	nikkeli ja nikkeliyhdisteet	7440-02-0	20	20	ei sovelleta	ei sovelleta
(24)	Nonyylifenoli (4-nonyyli-fenoli)	104-40-5	0,3	0,3	2,0	2,0
(25)	Oktyylifenoli ((4-(1,1,3,3-tetrametyyli-butyyl)-fenoli))	140-66-9	0,1	0,01	ei sovelleta	ei sovelleta
(26)	pentakloori-bentseeni	608-93-5	0,007	0,0007	ei sovelleta	ei sovelleta
(27)	pentakloori-fenoli	87-86-5	0,4	0,4	1	1
(28)	polyaromaattiset hiilivedyt (PAH) ⁽¹⁰⁾	ei sovelleta	ei sovelleta	ei sovelleta	ei sovelleta	ei sovelleta
	bentso(a)pyreeni	50-32-8	0,05	0,05	0,1	0,1
	bentso(b)-fluoranteeni	205-99-2	Σ = 0,03	Σ = 0,03	ei sovelleta	ei sovelleta
	bentso(k)-fluoranteeni	207-08-9				
	bentso(g,h,i)-peryleeni	191-24-2	Σ = 0,002	Σ = 0,002	ei sovelleta	ei sovelleta
	Indeno (1,2,3-cd)pyreeni	193-39-5				
(29)	simatsiini	122-34-9	1	1	4	4
(29a)	tetrakloorieteeni (tetrakloori-etyteeni) ⁽⁷⁾	127-18-4	10	10	ei sovelleta	ei sovelleta
(29b)	trikloori-eteeni (trikloori-etyteeni) ⁽⁷⁾	79-01-6	10	10	ei sovelleta	ei sovelleta
(30)	Tributyylitina-yhdisteet (tributyylitina-kationi)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015
(31)	trikloori-bentseenit	12002-48-1	0,4	0,4	ei sovelleta	ei sovelleta
(32)	trikloori-metaani	67-66-3	2,5	2,5	ei sovelleta	ei sovelleta
(33)	trifluraliini	1582-09-8	0,03	0,03	ei sovelleta	ei sovelleta

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstracts Service.

⁽²⁾ Tämä parametri on vuosikeskiarvona ilmaistu ympäristölaatuunormi (AA-EQS). Sitä sovelletaan kaikkien isomeerien kokonaispitoisuuteen, jollei toisin säädetä.

⁽³⁾ Sisämaan pintavedet käsittävät joet ja järvet sekä niihin liittyvät keinotekoiset tai voimakkaasti muutetut vesimuodostumat.

⁽⁴⁾ Tämä parametri on sallittuna enimmäispitoisuutena ilmaistu ympäristölaatuunormi (MAC-EQS). Kun parametrin MAC-EQS kohdalle on merkitty "ei sovelleta", AA-EQS-arvojen katsotaan tarjoavan suojan lyhytaikaisilta pilaantumishuipuista jatkuvissa päästöissä, koska ne ovat merkittävästi alhaisempia kuin akuutin myrkyllisyyden perusteella johdetut arvot.

⁽⁵⁾ Päätöksessä 2455/2001/EY mainittuihin bromattuihin difenyyliettereihin (N:o 5) kuuluvien prioriteettiaineiden osalta ympäristölaatuunormi perustuu ainoastaan yhdistenumeroille 28, 47, 99, 100, 153 ja 154.

⁽⁶⁾ Kadmiumin ja kadmiumyhdisteiden (N:o 6) osalta ympäristölaatuunormit vaihtelevat riippuen veden kovuudesta eriteltyinä viiteen luokkaan: luokka 1 <40 mg CaCO₃/l, luokka 2: 40 – <50 mg CaCO₃/l, luokka 3: 50 – <100 mg CaCO₃/l, luokka 4: 100 – <200 mg CaCO₃/l ja luokka 5: ≥200 mg CaCO₃/l.

⁽⁷⁾ Tämä aine ei ole prioriteettiaine, vaan muu pilaava aine; tällaisten aineiden kohdalla ympäristölaatuunormit vastaavat ennen 13 päivää tammikuuta 2009 sovelletussa lainsäädännössä vahvistettuja normeja.

⁽⁸⁾ Kokonais-DDT on isomeerien 1,1,1-trikloori-2, 2-bis (p-kloorifenyyli)etaanin (CAS-numero 50-29-3), EU-numero 200-024-3), 1,1,1-trikloori-2 (o-kloorifenyyli)-2-(p-kloorifenyyli) etaanin (CAS-numero 789-02-6), EU-numero 212-332-5), 1,1-dikloori-2,2 bis (p-kloorifenyyli) etyleenin (CAS-numero 72-55-9, EU-numero 200-784-6), ja 1,1-dikloori-2,2 bis (p-kloorifenyyli) etaanin (CAS-numero 7254-8, EU-numero 200-783-0) summa.

⁽⁹⁾ Jos jäsenvaltiot eivät sovelle eliöstön ympäristölaatuunormeja, niiden on otettava käyttöön tiukempi vettä koskeva ympäristölaatuunormi, jotta saavutettaisiin sama suojelun taso kuin tämän direktiivin 3 artiklan 2 kohdassa säädettyjen eliöstöä koskevien ympäristölaatuunormien avulla. Niiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille direktiivin 2000/60/EY 21 artiklassa tarkoitettua komitean välityksellä syyt ja perusteet kyseisen menettelytavan käytölle, vahvistetut vaihtoehdot vettä koskevat ympäristölaatuunormit ja niiden määrittelyssä käytetyt tiedot ja menetelmät sekä pintavesijaotteluryhmät, joihin niitä sovellettaisiin.

⁽¹⁰⁾ Polyaromaattisiin hiilivetyihin (N:o 28) kuuluvien prioriteettiaineiden osalta on noudatettava kutakin yksittäistä ympäristölaatuunormia, eli bentso(a)pyreenin pitoisuuden, bentso(b)fluoranteenin ja bentso(k)fluoranteenin yhteenlasketun pitoisuuden ja bentso(g,h,i)peryleenin ja indeno(1,2,3-cd)pyreenin yhteenlasketun pitoisuuden ympäristölaatuunormeja.

B OSA: A OSASSA MAINITTUJEN YMPÄRISTÖNLAATUNORMIEN SOVELTAMINEN

1. Taulukon sarakkeet 4 ja 5: missä tahansa pintavesimuodostumassa ympäristölaatunormin vuosikeskiarvon soveltaminen tarkoittaa, että jokaisessa edustavassa vesimuodostuman seurantapisteessä eri aikoina yhden vuoden ajanjaksolla mitattujen pitoisuuksien aritmeettinen keskiarvo ei ylitä normia.

Aritmeettisen keskiarvon laskentatavan, käytettävän analyysimenetelmän ja silloin, kun ei ole käytettävissä asianmukaista analyysimenetelmää, joka täyttäisi vähimmäissuoritusperusteet, ympäristölaatunormin soveltamistavan on oltava direktiivin 2000/60/EY mukaisten kemikaalien seurantaa ja analyysien tuloksia koskevien teknisten tarkennusten hyväksymistä koskevien täytäntöönpanotoimien mukaisia.

2. Taulukon sarakkeet 6 ja 7: missä tahansa vesimuodostumassa ympäristölaatunormin suurimman sallitun pitoisuuden soveltaminen tarkoittaa, että mitattu pitoisuus vesimuodostuman missä tahansa edustavassa seurantapisteessä ei ylitä normia.

Direktiivin 2000/60/EY liitteessä V olevan 1.3.4 kohdan mukaisesti jäsenvaltiot voivat kuitenkin ottaa käyttöön tilastollisia menetelmiä, kuten prosenttipisteisiin perustuvan laskentamenetelmän, jotta suurimman sallitun pitoisuuden ympäristölaatunormin noudattamiselle voidaan määritellä hyväksyttävä luotettavuuden ja tarkkuustaso. Jos jäsenvaltiot ottavat käyttöön tällaisia tilastollisia menetelmiä, niissä on noudatettava tämän direktiivin 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen vahvistettuja yksityiskohtaisia sääntöjä.

3. Kadmiumia, lyijyä, elohopeaa ja nikkeliä (jäljempänä 'metalleja') lukuun ottamatta tässä liitteessä määritetyt ympäristölaatunormit ilmaistaan kokonaispitoisuuksina koko vesinäytteessä. Metallien tapauksessa ympäristölaatunormi viittaa liukoiseen pitoisuuteen eli liuosfaasiin vesinäytteessä, joka on saatu suodattamalla 0,45 µm:n suodattimella tai jonkin muun vastaavan esikäsitteilyn avulla.

Arvioidessaan seurantatuloksia suhteessa ympäristölaatunormeihin jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon

- a) metallien ja metalliyhdisteiden luonnolliset taustapitoisuudet, jos ne estävät ympäristölaatunormin arvon noudattamisen; ja
- b) veden kovuuden, pH:n tai muut veden laadun parametrit, jotka vaikuttavat metallien biosaataavuuteen.

LIITE II

Korvataan direktiivin 2000/60/EY liite X seuraavasti:

"LIITE X

VESIPOLITIIKAN ALAN PRIORITEETTI-AINEIDEN LUETTELO

Määrä	CAS-numero ⁽¹⁾	EU-numero ⁽²⁾	Prioriteettiaineen nimi ⁽³⁾	Yksilöity vaaralliseksi prioriteettiaineksi
(1)	15972-60-8	240-110-8	alakloori	
(2)	120-12-7	204-371-1	antraseeni	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	atratsiini	
(4)	71-43-2	200-753-7	bentseeni	
(5)	ei sovelleta	ei sovelleta	bromatut difenyylietterit ⁽⁴⁾	X ⁽⁵⁾
	32534-81-9	ei sovelleta	pentabromidifenyylietteri (yhdisteet 28, 47, 99, 100, 153 ja 154)	
(6)	7440-43-9	231-152-8	kadmium ja kadmiumyhdisteet	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	C10-13-kloorialkaanit ⁽⁴⁾	X
(8)	470-90-6	207-432-0	klorfenvinifossi	
(9)	2921-88-2	220-864-4	klorpyrifossi (klorpyrifossietyyli)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-dikloorietaani	
(11)	75-09-2	200-838-9	dikloorimetaani	
(12)	117-81-7	204-211-0	di(2-etyyliheksyyli)ftalaatti (DEHP)	
(13)	330-54-1	206-354-4	diuroni	
(14)	115-29-7	204-079-4	endosulfaani	X
(15)	206-44-0	205-912-4	fluoranteeni ⁽⁶⁾	
(16)	118-74-1	204-273-9	heksaklooribentseeni	X
(17)	87-68-3	201-765-5	heksaklooributadieeni	X
(18)	608-73-1	210-158-9	heksakloorisykloheksaani	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	isoproturoni	
(20)	7439-92-1	231-100-4	lyijy ja lyijy-yhdisteet	
(21)	7439-97-6	231-106-7	elohopea ja elohopeayhdisteet	X
(22)	91-20-3	202-049-5	naftaleeni	
(23)	7440-02-0	231-111-14	nikkeli ja nikkeliyhdisteet	
(24)	25154-52-3	246-672-0	nonyylifenoli	X
	104-40-5	203-199-4	(4-nonyylifenoli)	X
(25)	1806-26-4	217-302-5	oktyylifenoli	
	140-66-9	ei sovelleta	(4-(1,1',3,3'-tetrametyyliibutyli)-fenoli)	
(26)	608-93-5	210-172-5	pentaklooribentseeni	X
(27)	87-86-5	231-152-8	pentakloorifenoli	

Määrä	CAS-numero ⁽¹⁾	EU-numero ⁽²⁾	Prioriteettiaineen nimi ⁽³⁾	Yksilöity vaaralliseksi prioriteettiaineksi
(28)	ei sovelleta	ei sovelleta	polyaromaattiset hiilivedyt	X
	50-32-8	200-028-5	(bentso(a)pyreeni)	X
	205-99-2	205-911-9	(bentso(b)fluoranteeni)	X
	191-24-2	205-883-8	(bentso(g,h,i)perylenei)	X
	207-08-9	205-916-6	(bentso(k)fluoranteeni)	X
	193-39-5	205-893-2	(indeno(1,2,3-cd)pyreeni)	X
(29)	122-34-9	204-535-2	simatsiini	
(30)	ei sovelleta	ei sovelleta	tributyyliinayhdisteet	X
	36643-28-4	ei sovelleta	(tributyyliinakationi)	X
(31)	12002-48-1	234-413-4	triklooribentseenit	
(32)	67-66-3	200-663-8	trikloorimetaani (kloroformi)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	trifluraliini	

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstracts Service.

⁽²⁾ EU-numero: Euroopassa kaupallisessa käytössä olevien kemiallisten aineiden luettelo (EINECS) tai Euroopassa ilmoitettujen kemiallisten aineiden luettelo (ELINCS).

⁽³⁾ Jos on valittu aineryhmä, tyypilliset yksittäiset ryhmän edustajat on lueteltu viitteellisinä parametreinä (suluissa ja ilman numeroa). Näiden aineryhmien osalta viitteelliset parametrit on määriteltävä analyttisellä menetelmällä.

⁽⁴⁾ Näihin aineryhmiin kuuluu tavallisesti useita yksittäisiä yhdisteitä. Tällä hetkellä soveltuvia viitteellisiä parametrejä ei voida antaa.

⁽⁵⁾ Ainoastaan pentabromidifenyylieteeri (CAS-numero 32534-81-9).

⁽⁶⁾ Fluoranteeni on luettelossa muiden vaarallisempien polyaromaattisten hiilivetyjen osoittimena.”

LIITE III

**LUETTELO AINEISTA, JOITA ON TARKASTELTAVA UUELLEEN NIIDEN YKSILÖIMISEKSI
MAHDOLLISESTI "PRIORITEETTIAINEIKSI" TAI MAHDOLLISESTI "VAARALLISIKSI
PRIORITEETTIAINEIKSI"**

CAS-numero	EU-numero	Aineen nimi
1066-51-9	—	AMPA
25057-89-0	246-585-8	bentatsoni
80-05-7		bisfenoli A
115-32-2	204-082-0	dikofoli
60-00-4	200-449-4	EDTA
57-12-5		vapaa syanidi
1071-83-6	213-997-4	glyfosaatti
7085-19-0	230-386-8	mekoproppi (MCP)
81-15-2	201-329-4	myskiksyleeni
1763-23-1		perfluoro-oktaanisulfonihappo (PFOS)
124495-18-7	—	kinoksifeeni (5,7-dikloori-4-(p-fluorifenoksi)kinoliini) dioksiinit PCB